

Nie, nie bedzie to recenzja, niechze ja mowa zan-
dow kryz tych powslj., y krywaja zwadla i bieg
tch miersz, ponownia i ocalajaca - ja
pragnie przemozic' berys u' nedaj' do jasne
kunstera autora, "Tempa knigrenia i" "Slad pre-
lotu. Od pocz. tka, od pierwego lego
mierszka, a fortasza wiedzie w "Odrodzeniu"
znow'e i ^{duch zwrotny mierzyt.} na siebie ^{maja} mierzy, ^{jakie} polni-
jatka nipoz. poty ~~spotkania~~ ^{z ujem} si' w pisaniu
~~z opatrunkiem, a wreszcie~~ ^{wreszcie} "Janusz Kunisza" - tch kilka
linijek dnuha - slawieszych cat' miersz-
hodrowajaca byla ta flapidarnosc', krotka
lataj' niemierajna, ^a zmuszajaca do
niekregi skapiecia uwegi niz uienas
et u' tych miersz innych autorow. Janusz
Kunisza zarez? (zarez nie pisac, ale
aptaszac' dnakiem) od tego, do tego dolni-
jaka si' po mieniu Twardzki i latach prakty-
ki pachliej' wiez lejacy powci. Od zre-
zow i esencjana lusci, zarez gotukadec'
miersze jakby ^{na lego, punkt, do k toego ale} zel, elaz, prz, k Pall, mierze-
go, kose' uchowaj, ~~zel~~ ^{mierze go,} mierzejka i
aco nie ponownia - duszecet w oslok

nia źródła Staff, ^{kto} który na stawie i pozn-
ał całym swoim znanym skazem i
wydał kilka niesę - epigraumatów, niesę - mi-
niatur, ~~które~~ nawiązujących pierw niesię i ich
za najlepsze w oznobku autora „Siedem
polugich”. Otoż nasi skazani powiedzieli
z wieloma gorycą o tym samego dnia,
gdzie się koniły. Od samej chwiatasiegi-
nec' herbatę dla odkurzania:

Czy to możliwe? Zaproście mnie!

Przypomnijmy, że w obu zbiorach nie ma
wysokość
wysokości
jednego z morskich pocięć, że
jest zbyt mało, aby móc stawić i obu
Kaianera odwadzać zbyt wiele wody, powstaje
wiatr z możliwością wybuchania w jakimś momencie
dużego wiele i rekordowego chwastu. Wto przewidzieć,
ale ten samoległy żeglarz sprawia wszelkie
warunki niesię morska powiejszenie; iż
że czas jowita pocięje powstanie nie ze
skompromitowanego nadmiaru, ale z upo-
dabiania tyle, iż jest czego w minia-
turze. Miniaturowie, iż oznobka obnarko-
wane, iż konceptum o co morskie, pocięcia meteo-
ne morsze Kaianera, iż lotnicie są takie

wiersze i w jednym zbiorku Kauinsra, ^{i drugi} jest odrębnym
(uaprzykładowo "Rekomunikacjach", knopcie, "Kwiatki
w lesie"), ~~jest to tzw.~~ Pierwsza wersja;
gdzieżtakże takie wiersze (a są to wiersze, pow-
tarzane Xantyterae i Taclue), ~~są~~ nie napisane
zbyt wiele, bo ~~napisane~~ ^{zapisane} jest o przyjazdach, t.j.
paesi. Znatorem jednak w zbiorkach nie
znajduje się żadnej z danymi wierszami; znowie poeta-
kiem; ~~wyszczególnione~~ wiersze budzące w czeladniku gęsta
kę refleksję, jest już w pierwotnym zbiorku
taki wiersz pt. "Sterowanie", z natomis-
~~zakup~~ "Dobry kauins" z końca drugiego.
~~zakup~~ ^{zakup} ~~zakup~~ ^{zakup} ^{zakup}
Ten drugi z tych utworów świąt
czy jakże o tym, że Kauinsra się
k. jest Taclue i angielscy, (mocno ja i zmienna).
Gdyż z norito mu niechodziło zatrzy-
mać się na tym konkretnym punkcie, ale kbo-
żym pamiętać się może tylko wyrafiu-
ktem wielką siłą angielskich wojsk zostało opuściwanie,
które wielka siła angielskich wojsk zostało opuściwanie,
które wielka siła angielskich wojsk zostało opuściwanie,
które wielka siła angielskich wojsk zostało opuściwanie,

petnej namieštales' čieliupien' / mecbre' padna
to storo : her pasji' egi'li namieštales'
čieliupieniaia nē daelzi se' pnaudriina
paesja / her sakiyo tno'merego zick nē-
ma paelyi'. Otoj' kouinsrov' pnozit a ne
pucrysta Tadua ohojetua etayerasio'
her knis. A pucrider zije i crnje - mīa
to - namieštue, tylko ja kly se' obaviat
dae' kura myar ne pucrysta sero'lo
paesjoravina. A moše cheiat upciv stae'
se' paelui nīam, tuego mīaiesla, pucr-
zjui, mī reparauistrem byzhotlisej yobras-
ui? pastwarijs, ezel

„Silka utrovov ze „Vlada pucrlota“
dovudri, ze kouins pucrerd t kyzjo
pnozit, mu rastoria estet, zau, zupresko.
Sat so tyh sviestnych osiąg nīce' zalicza.
Sakre' jgo pucrictaj - mījaj - enotke, a-
ezuajesy se' ad stais a Skapats stoncerue
„Skapa“, „Naro ty māie mūrzina“ i „Padobz“.
I jasriaja se' ser mīsre, kdejce sladla mi
pucrlota / mīmī tylko sviestnych knopel
desren, kontemplaera, ob pucr sub teluef
estete, ale mīsre spotkern, kdejce ufo na dol,

pracującego ^{cierke} eterorięke. To to blasków i twierdzeń
domieszała poeta ~~takto~~ inego stanego do tego
i grand verej wistosci, m'odriącej vere mi
łysnego obserwatora. Tak to takie utwory, jak
„Paderewko”, gnoleskora, Makua z polłoska,
sznuszały i mocny niewiernie posłane wąt
miec ojca „Poetra się uż...”, Maerka „i
„Harolgranie unerwina” i inne. Dalsze
te niewiernie utwory kierowane kierowały
talentu poetycznego jaunego kierowcy.

Crefo li man yjez' ne kowice tych
stari, Drugi poeto? Suciatości, skutka-
tuści i jeszcze raz suciatości! Wiz
a, poeta mi bywa skromny, ale w ja-
nuszu kauiszu skojarzy się jacyś
drużi w klucejajcej się wrażeniu cieki?
m'elka ambięga doskonałości -
ale nadmierna skromność. Czyżby
poetka z troską oħarji, zbyt wrażliwa
lasc poezji nawi, miniatury nie papet-
nic' hixda. A teri ta irkota d'iegħipli
by jakieji dat prej kbed ir-vengejek

dega tam i koi do swego, se' nie' znosi
na Tatne pothajcie sie', pol, zegnaj do
wilkę, formak. Swiażsici wiec, stac
ad wapi do zgromadzenia najpotężnych swoich
wostków i walk wzajemnych, do stępnip-
cia w potęgę najpotężnego siebie, wielkiej
ad wapi do astau, eia sie' zapewczo,
co ~~wielki~~ najpotęciły eia sochę
ar' do astau tego zgromadzenia najpot-
wieszych siebi - o to czeço z'ere
Janusza koniawroni'.